

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 listopada 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 października 2022 roku odmówił W. U. przyznania rekompensaty z tytułu utraty możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do rekompensaty, ponieważ na wymagane co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy udowodnił jedynie 11 lat, 5 miesięcy i 23 dni w okresach: od 24.10.1975 r. do 31.08.1977 r.; od 15.06.1992 r. do 31.01.1997 r.; od 01.02.1997 r. do 30.06.2002 r. z wyłączeniem okresów nieskładkowych występujących w tych okresach.

Do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu od 13.10.1977 r. do 08.05.1992 r. , ponieważ brak jest świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W przedłożonych angażach wymienione jest stanowisko, ale brak informacji czy był wypłacany dodatek za pracę w szkodliwych warunkach oraz czy praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto Wydział K. nie jest wymieniony w wykazie prac zaliczonych do szczególnych warunków.

(decyzja – k. 33-33 verte plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł W. U. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ewentualnie o uchylenie wskazanej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu. W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od 13.10.1977 r. do 08.05.1992 r. pracował w warunkach szczególnych w Wydziale (...) w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze ślusarza remontowego, a następnie zmianowego. Po uzyskaniu uprawnień do pracy jako palacz kotłów przemysłowych wysokoprężnych grupa (...) upr. na kotły (...). o wydajności 16T pary na godzinę i ciśnieniu roboczym 40 (...). Wnioskodawca wskazał także, że pracę palacza wykonywał na angażu ślusarza, ponieważ uposażenie ślusarza było korzystniejsze od uposażenia palacza. wnioskodawca pracował w zapyleniu, hałasie.

(odwołanie – k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-5 verte)

Na rozprawie w dniu 30 marca 2023 roku wnioskodawca sprecyzował swoje żądanie w taki sposób, że wniósł o zaliczenie do stażu jego pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od 1979 – 1992 na stanowisku ślusarza w wydziale kotłowni.

(rozprawa z dnia 30 marca 2023 roku e-protokół (...):00:14 – 00:02:57 – płyta CD – k. 46)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W. U. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Z dniem 13 października 1977 roku wnioskodawca został przyjęty do pracy w Zakładach (...), powierzono mu obowiązki ślusarza w wymiarze czasu pracy 8 godz. (dziennie), po tym jak zawnioskowano o przyjęcie go na stanowisko ślusarza remontu maszyn i urządzeń.

(umowa o pracę – k. 23 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego, karta obiegowa przyjęcia do pracy – k. 13, k. 15, przyjęcie pracownika – k. 14, umowa o pracę – k. 17-17 verte, skierowanie do pracy – k. 18)

Z przedłożonych angaży wynika, że wnioskodawca w trakcie zatrudnienia w w/w zakładzie zajmował następujące stanowiska:

1. od dnia 13 października 1977 roku – ślusarz;
2. od dnia 27 października 1977 roku – ślusarz – Wydział Kotłowni;
3. od dnia 13 grudnia 1979 roku – ślusarz – Oddział Kotłowni;
4. od dnia 1 lutego 1983 roku – ślusarz – Wydział Kotłowni;
5. od dnia 1 lipca 1987 roku – maszynista kotła- Wydział Kotłowni;
6. od dnia 1 sierpnia 1988 roku – ślusarz - Wydział Kotłowni.

(angaże – k. 24-29 plik II załączonych do sprawy akt organu rentowego, angaże – k. 20, k. 22, k. 24, k. 25, k. 28-39 verte)

W okresie od 28 października 1977 roku do dnia 18 października 1979 roku ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(kserokopia książeczki wojskowej – k. 5 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, karta powołania do czynnej służby wojskowej – k. 16 verte, karta obiegowa zwolnienia z pracy – k. 19-19 verte)

Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wnioskodawca został ponownie przyjęty do pracy w Zakładach (...) na stanowisko ślusarza z dniem 12 grudnia 1979 roku i przystąpił do jej wykonywania z dniem 13 grudnia 1979 roku.

(karta obiegowa przyjęcia do pracy – k. 21-21 verte, angaż – k. 22)

Z wniosku opatrzonego datą 28 czerwca 1983 roku wynika, że wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku ślusarza w warsztacie remontowym.

(wniosek – k. 26-26 verte, zeznania wnioskodawcy 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):11:15 – 00:12:40 – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 30 marca 2023 roku e-protokół (...):02:57 – 00:18:41 – płyta CD – k. 46)

Z uzasadnienia wniosku z dnia 28 kwietnia 1984 roku o zmianę zaszeregowania od dnia 1 kwietnia 1984 roku wynika, że wnioskodawca został przeszkolony w zakresie obsługi kotłów OR-16.

(wniosek – k. 27-27 verte)

Ze świadectwa pracy wystawionego w dniu 8 maja 1992 roku przez spółkę (...) Sp. z o.o. w Ł. ((...) (...)) wynika, że W. U. zatrudniony był we wskazanym miejscu pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 13 października 1977 roku do dnia 8 maja 1992 roku na stanowisku ślusarza.

(świadectwo pracy – k. 4-4 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, k. 12-12 verte, podanie – k. 40, karta obiegowa zmiany – k.41-41 verte, zeznania wnioskodawcy 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):11:15 – 00:12:40 – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 30 marca 2023 roku e-protokół (...):02:57 – 00:18:41 – płyta CD – k. 46)

Wnioskodawcy nie zostało wystawione świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność bezsporna)

Wydział Kotłowni Zakładów (...) zajmował się zasilaniem całego zakładu w parę, a zimą ogrzewania.

(zeznania wnioskodawcy 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):11:15 – 00:12:40 – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 30 marca 2023 roku e-protokół (...):02:57 – 00:18:41 – płyta CD – k. 46, zeznania świadka G. S. na rozprawie w dniu 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):05:31 – 00:11:15 – płyta CD – k. 58)

Wnioskodawca obsługiwał kotły o specyfikacji OR-16. Do kotłów wprowadzana była uzdatniona woda, zaś sam kocioł rozpalany był za pomocą materiałów łatwopalnych typu deski. Węgiel pochodził ze specjalnych silosów, które znajdowały się nad kotłem, następnie opadał bezpośrednio na ruszt. Wnioskodawca dokonywał także napraw w/w kotłów np. pomp najczęściej w warsztacie remontowym. Zdarzało się usterka usuwana była na bieżąco przy samym kotle. Do pracy przy kotle używane były: rękawice azbestowe długie, kask, obuwie, fartuchy, okulary ochronne.

(zeznania wnioskodawcy 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):11:15 – 00:12:40 – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 30 marca 2023 roku e-protokół (...):02:57 – 00:18:41 – płyta CD – k. 46)

Do obowiązków ślusarza należało wykonywanie drobnych prac, usuwanie nieszczelności kotłów.

(zeznania świadka G. S. na rozprawie w dniu 1 czerwca 2023 roku e-protokół (...):05:31 – 00:11:15 – płyta CD – k. 58)

Sąd Okręgowy ustalił, powyższy stan faktyczny, na podstawie dokumentów, znajdujących się w aktach organu rentowego oraz zgromadzonych w aktach sprawy (dokumentacji osobowej dotyczącej zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w Ł.), a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy oraz powołanego w sprawie świadka.

W ocenie Sądu Okręgowego całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwolił na uznanie, że w spornym okresie wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku ślusarza w wydziale kotłowni (...), w tym że wykonywał prace niezautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, o których mowa w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. pod poz. 1 w dziale XIV (prace różne). Powołany w sprawie świadek G. S., co prawda pracował razem z wnioskodawcą w przedmiotowych zakładach, widywał go, nie potrafił jednak dookreślić w jakiej brygadzie pracował, nie wiedział na jakim stanowisku skarżący pracował, a tym samym co należało do zakresu jego obowiązków, wreszcie czy i jakie kotły obsługiwał. Wskazał jedynie bardzo ogólnie, że do obowiązków ślusarza należało wykonywanie drobnych prac, usuwanie nieszczelności kotłów.

Konstruując powyższy wniosek sąd miał na względzie o czym zeznawał w toku procesu wnioskodawca, że w spornym okresie obsługiwał kotły o specyfikacji OR-16. Szerzej na ten temat sąd jednak wypowie się w dalszej części uzasadniania, a mianowicie na gruncie rozważań prawnych.

Ponadto, nie sposób również przyjąć, z uwagi na treść składanych przez wnioskodawcę zeznań oraz zgromadzonej dokumentacji, że pracę na stanowisku ślusarza wykonywał tylko i wyłącznie w wydziale kotłowni Zakładów (...) w Ł.. Napraw kotłów wnioskodawca dokonywał także w warsztacie remontowym. Twierdzenie to znajduje odzwierciedlenie nie tylko w treści zeznań wnioskodawcy, ale i w treści wniosku zalegającego w dokumentacji osobowej skarżącego znajdującej się w aktach niniejszej sprawy dot. zatrudnienia w (...) i opatrzonego datą 28 czerwca 1983 roku, z którego wynika że wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku ślusarza w warsztacie remontowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią do rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu okazało się ustalenie prawa wnioskodawcy do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Według art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 164) ustawa określa warunki nabywania prawa do emerytur i rekompensat przez niektórych pracowników wykonujących pracę w

szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, zwanych „emeryturami pomostowymi”, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U z 2022 r., poz. 504, 1504 i 2461).

Stosownie do treści art. 2 pkt 5 w/w ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata jest to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabędą prawa do emerytury pomostowej.

W myśl art. 21 ust. 1 w/w ustawy, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Przesłanka negatywna została zawarta w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Jest nią nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Treść art. 21 ust. 2 w/w ustawy może budzić wątpliwości i jego interpretacji należy dokonywać przy uwzględnieniu uregulowania zawartego w art. 2 ust. 5 ustawy, zgodnie z którym użyte w ustawie określenie rekompensata oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabędą prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata jest zatem odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 roku i nie nabędą prawa do emerytury pomostowej /analogiczne stanowisko zajął Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25.11.2010 roku, K 27/09, OTK-A 2010, Nr 9, poz. 109/.

Skoro, jak wynika z powyższego, celem rekompensaty jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, to przesłanka negatywna, o której mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, na co wskazuje wykładnia funkcjonalna tego przepisu, zachodzi w przypadku pobierania emerytury przyznanej w obniżonym wieku emerytalnym np. na podstawie art. 46 w zw. z art. 32 lub 39, czy też art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 grudnia 2015 roku, III AUA 1070/15, Lex nr 1979477/.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 7 ww. ustawy, za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wskazane odwołanie do art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pozwala na stosowanie omawianych przepisów łącznie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.).

W świetle § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić /por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 roku, II UKN 417/97, (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, Prok. i Prawo (...)/.

Stosownie do treści § 2 ust. 2 w/w rozporządzenia, okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym okazał się fakt, iż wnioskodawca nie nabył prawa do emerytury pomostowej, ani prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W przedmiotowym postępowaniu wnioskodawca ostatecznie precyzując swoje roszczenie na rozprawie w dniu 30 marca 2023 roku, wniósł o zaliczenie do stażu jego pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od 1979 – 1992 roku na stanowisku ślusarza w wydziale kotłowni.

Bezspornym natomiast w sprawie było to, że wnioskodawca udowodnił 11 lat, 5 miesięcy i 23 dni pracy w szczególnych warunkach.

W swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy podkreślał wielokrotnie, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, lecz rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43, dalej: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.). Decydujące znaczenie w analizie charakteru pracy ubezpieczonego z punktu widzenia uprawnień do rekompensaty miała zatem możliwość zakwalifikowania jej pod którąś z pozycji wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008, nr 21-22, poz. 325; z 19 września 2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008, nr 21- 22, poz. 329; z 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; z 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009, nr 5-6, poz. 75 i z 8 czerwca 2011 r., I UK 393/10, LEX nr 950426; w nowszym orzecznictwie wyrok z 15 listopada 2018 r., I UK 294/17, LEX nr 2577420).

Charakter pracy skarżącego w spornym okresie Sąd ustalił na podstawie jego zeznań, świadka oraz dokumentacji osobowej skarżącego dot. zatrudniania w Zakładach (...) w Ł., w postaci m.in. angaży.

Sąd odmówił wiary wnioskodawcy, że w całym spornym okresie pracował wyłącznie jako ślusarz w wydziale kotłowni w Zakładach (...).

Analiza zgromadzonych dokumentów prowadzi do wniosku, że w początkowym okresie zatrudnienia skarżący jak wynika z umowy o pracę pracował jako ślusarz. Dopiero od dnia 27 października 1977 roku jako ślusarz w wydziale kotłowni. Z wniosku opatrzonego datą 28 czerwca 1983 roku wynika, że wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku ślusarza w warsztacie remontowym, a od dnia 1 lipca 1987 roku zajmował stanowisko maszynisty kotła w wydziale kotłowni (...). Od dnia 1 sierpnia 1988 roku ponownie wykonywał pracę ślusarza w wydziale kotłowni.

Powołany w sprawie świadek nie miał natomiast jakiegokolwiek wiedzy na temat pracy skarżącego w spornym okresie.

Praca zatrudnionych w kotłowni pracowników jest zaliczana do prac w warunkach szczególnych. I tak, prace nieautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego są zaliczane do

pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział XIV poz. 1 będącym załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów.

Wnioskodawca podnosił, że w spornym okresie obsługiwał kotły o specyfikacji OR-16, dokonywał ich napraw. Z ustaleń Sądu wynika, że pracę tę wykonywał jednak nie tylko w kotłowni, bezpośrednio przy kotłach, ale także o czym sam zeznał w warsztacie remontowym.

W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności faktyczne ustalone w rozpoznawanej sprawie nie pozwalają uznać, że praca odwołującego w czasie zatrudnienia w spornym okresie odpowiadała dyspozycji poz. 1, Dział XIV Wykazu A powołanego rozporządzenia z 7.02.1983 r. Podkreślenia wymaga, że nie każda praca na stanowisku palacza jest pracą w szczególnych warunkach, ale tylko praca palacza niezautomatyzowanego kotła parowego lub wodnego typu przemysłowego. Opis stanowiska zawartego w wykazie A, dział XIV, poz. 1 rozporządzenia z 1983 r. wymaga zatem nie tylko ustaleń w zakresie rodzaju wykonywanej pracy, lecz także oceny czy kotły, przy których wnioskodawca pracował, odpowiadają szczególnemu rodzajowi takich urządzeń wskazanych we wspomnianym wykazie. Pracą w warunkach szczególnych jest jedynie praca palaczy kotłów „typu przemysłowego” (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.03.2013 r., I UK 517/12, a także Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyrokach z: 12.06.2014 r., III AUa 1535/13 oraz z 15.10.2015 r., III AUa 135/15, oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyrokach z dnia 10.09.2015 r., III AUa 148/15, oraz z dnia 05.04.2016 r., III AUa 1972/15). Definicji kotła parowego lub wodnego typu przemysłowego nie zawiera rozporządzenie z 7 lutego 1983 r., ani żaden przepis ustawowy. Skoro jednak w nazwie zawarte jest określenie „typ przemysłowy” oznacza to, że istotne znaczenie ma, gdzie znajduje zastosowanie kocioł, aby praca palacza była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych. Kocioł typu przemysłowego, to kocioł używany w przemyśle, dla potrzeb procesów technologicznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 06.11.2013 r., III AUa 920/13).

Wnioskodawca w toku swych zeznań wskazywał, że w spornym okresie obsługiwał kotły o specyfikacji OR-16. Nie sposób jednak pomijać, że informacja o tym, że w istocie posiadał odpowiednie uprawnienia w zakresie ich obsługi znalazła się dopiero we wniosku z dnia 28 kwietnia 1984 roku o zmianę jego zaszeregowania od dnia 1 kwietnia 1984 roku. W związku z powyższym tutejszy sąd mając do dyspozycji powszechnie dostępne internetowe źródła informacji dążył do zweryfikowania, czy kocioł o którym mowa było w zeznaniach skarżącego był kotłem parowym lub wodnym typu przemysłowego, albowiem tylko taka praca, przy obsłudze tego typu kotłów mogła być uznana za pracę w warunkach szczególnych. Po przeanalizowaniu wyników wyszukiwania internetowego, które pojawiły się w przeglądarce internetowej po wpisaniu hasła „kocioł OR-16” Sąd nie znalazł jednak żadnych konkretnych informacji, które pozwoliłyby na określenie danych technicznych, parametrów obsługiwanego przez wnioskodawcę tego typu kotła. Sąd znalazł jedynie informacje o tym, że kocioł OR-16 jest kotłem typu parowego, rusztowym. Było to jednak za mało, aby uznać że wykonywana przez wnioskodawcę praca ślusarza polegająca na obsłudze kotłów OR-16 jest pracą wymienioną w wykazie A, dziale XIV pod poz.1 stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Skoro pracami w warunkach szczególnych są bowiem wyłącznie prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, to wnioskodawca w spornym okresie – jak wykazało postępowanie dowodowe – nie sprawował bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prac budowlano-montażowych i budowlano-remontowych na oddziale będącym w ruchu (kotłowni), w którym jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie tj. prace niezautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego wymienione w dziale XIV poz.1. W ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w żaden sposób nie potwierdził, że obsługiwane przez odwołującego kotły o specyfikacji OR-16 były kotłami parowymi lub wodnymi typu przemysłowego. Wobec czego nie sposób uznać tej pracy wnioskodawcy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział XIV poz. 25, stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia Rady Ministrów.

Skoro zatem sporny okres zatrudnienia wnioskodawcy nie mógł zostać uwzględniony do stażu jego pracy w szczególnych warunkach, to również cały okres odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej przypadający w trakcie zatrudnienia w Zakładach (...) takiemu zaliczeniu nie podlegał.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności niniejszej sprawy oraz poczynione rozważania prawne, nie sposób uznać, iż wnioskodawca posiada udowodniony co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, a zatem spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do rekompensaty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł, jak w sentencji wyroku.